

عنوان مقاله:

بررسی مقایسه ای هرمنوتیک فلسفی از منظر هایدگر و ملاصدرا

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی توانمند سازی جامعه در حوزه علوم انسانی و مطالعات مدیریت (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محسن عبدالهی - عضو هیات علمی گروه علوم سیاسی دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران

عاطفه صادقی - دانش آموخته کارشناسی ارشد فلسفه و کلام اسلامی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خرم آباد، ایران

خلاصه مقاله:

هرمنوتیک hermeneutic از فعل یونانی هرمنوئین اخذ شده و به معنی گشودن، بیان، تبیین، تفسیر و ترجمه کردن است. صورت اسمی این واژه هرمنییا hermeneia به معنی تفسیر پیام مقدس است. از جمله فیلسوفانی که در عرصه هرمنوتیک تلاش های پرتیمی داشتند میتوان به هایدگر و صدرا اشاره کرد. هایدگر در مباحث تفسیری و هرمنوتیکی خود وجود شناسی را به جای روش شناسی و معرفت شناسی برگزید و به هستی شناسی فهم پرداخت. هرمنوتیک وجودی صدرا اشاره به این مطلب دارد که هیچ چیز جز وجود واقعیت ندارد و جمیع موجودات از شئون این حقیقت اند و واقعیت نخستین و اساسی وجود است که منشاء آثار و احکام است و حقیقت وجود محوری دارد نه مفهوم وجود. در این مقاله پس از اشاره به واژه هرمنوتیک و پیشینه آن، دیدگاه هایدگر و صدرا درباره هرمنوتیک بررسی می شود و سپس دیدگاه آن دو فیلسوف با هم مقایسه خواهد شد.

کلمات کلیدی:

ملاصدرا، هایدگر، هرمنوتیک وجودی، وجود، تفسیر، مقایسه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/877768>

